

Ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χλωμοῦ καὶ δούσθιμος.

— Τί ἔχεις, Περικλῆ μου; τὸν ἥρωτησεν ἀνήσυχος ἡ μήτηρ.

— Νά, μὲ πονῇ τὸ κεφάλι. Εὐγῆνα ἰδρωμένους ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ μοῦ φαίνεται πῶς ἐκρύωσα.

— Νὰ πέσης, παιδάκι μου, στὸ κρεβάτάκι σου. Νὰ σοῦ κάνω ἓνα ζεστό.

Τὸ ζεστὸν ἡτοιμάσθη καὶ τὸ ἐρόφησεν δολύκληρον ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ ἡ κακοδιαθεσία τοῦ ἡῤῥαζεν. Ἡσθάνετο τὴν κεφαλὴν τοῦ πυρακτουμένην, ὁ σφυγμὸς τοῦ ἐκτύπα ἰσχυρότερον.

— Μητέρα, τὸ κεφάλι μου καίει, πάει νὰ σπάσῃ. Νὰ φωνάξῃς ἓνα γιαντρί. Αὐτὸν ποῦ γιαντρεύει τὸ παιδί τοῦ γείτονά μας τοῦ πλουσίου.

Ἡ μήτηρ πρόθυμος ἔσπευσεν.

— Γιαντρί μου! νὰ σοῦ χάρις ὁ Θεὸς τὰ παιδάκια σου, ἔλα νὰ μοῦ σώσης τὸ παιδί μου. Ἐνα τῶχω, ἡ ἀμοιβή.

Ὁ ἰατρός τὴν ἡκολούθησεν εἰς τὸν οἶκόν της. Εὗρε τὸν Περικλῆ κατακείμενον, ἀδρανῆ, ὠχρόν.

— Δὲν εἶν' ἀλήθεια, γιαντρί μου, πῶς δὲν ἔχει τίποτε; Δὲν θὰ μοῦ τὸ σώσης τὸ μονάκριβό μου;

— Ναί, τίποτε δὲν ἔχει. Κρυωμένο εἶνε μόνον. Νὰ τὸ τρίψῃς καλὰ καλὰ, νὰ τοῦ δώσης ἓνα ζεστό καὶ νὰ τὸ σκεπάσῃς πολὺ. Ἀμα ἰδρῶσῃ τὴν νύκτα, νὰ τ' ἀλλάξῃς καὶ τὸ παιδί σου, ἔννοιά σου, θὰ γίνῃ καλὰ. Αὐριο τὸ πρωὶ θὰ τὸ ξαναἰδῶ.

Μετὰ πόσης φροντίδος τὸ ἔτριψε, μετὰ πόσων παλμῶν τῷ πρесеκεύαζε τὸ ζεστό τοῦ ψιθυρίζουσιν χαμηλοφῶνως παρακλήσεις καὶ εὐχάς, εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις.

Τὴν νύκτα ἐκάθησε παρὰ τὸ προσκέφαλόν τοῦ βλέπουσα εἰς τὸ ὠχρόν τῆς κανδύλας φῶς τὴν ὠχρότητα τοῦ προσώπου τοῦ, καὶ αἰσθανομένη τὴν ταχέϊαν ἀνάπαλιν τοῦ στήθους τοῦ ὡς ἰδικὴν της.

Ἐκυπτεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ζητοῦσα νὰ ἰδῇ τὸν ἀναθρώσκοντα θρόμβον ἰδρώτος, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας τοῦ, ἀλλὰ μάτην!

Παλαιὸν τι ἐπίμηκες ὠρολόγιον, ὀρθοῦμενον ὡς φάσμα εἰς τινὰ σκοτεινὴν γωνίαν τοῦ δωματίου, ἐσήμανε τὴν πρώτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

— Ἀχ! εἶπεν ἡ τάλαινα μήτηρ ὥσει ἀπαντῶσα εἰς τὸ ἄχ τοῦ ὠρολογίου· δὲν θὰ ἰδρῶσῃ, Παναγίτα μου! θὰ σοῦ ἀνάψω ἓνα κερί ἕνα μὲ τὸ μπόι τοῦ.

Φαεινὴ τις σκέψις διήλθε τοῦ νοῦ της. Ἡγέρθη, ἔλαβεν ἔλαιον ἀπὸ τῆς κανδύλας τῶν εἰκονισμάτων καὶ ἤλειψε τοὺς κροτάφους τοῦ. Αὐτὸ θὰ σοῦ κάνῃ καλὸ, Περικλάκι μου, ἐψιθύρισε καὶ ἔκυψεν ἀποθέτουσα φίλημα θερμὸν, μητρὸς δυστυχοῦς φίλημα, ἐπὶ τῶν ψυχρῶν χειλέων τοῦ.

Ὁ Περικλῆς ἐκίνησε τὰ χεῖλη τοῦ.

— Τὸ κακὸ μοῖρο τὸ παιδί, ἐψιθύρισε ἀσθενῶς.

Ἡ μήτηρ ἤκουε προσεκτικῶς.

— Τὸ κασόνι τοῦ, ἐπανάλαβεν ὁ Περικλῆς.

Ἡ μήτηρ ἔντρομος ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας.

— Νὰ πεθάνῃ τόσῳ νέῳ, ἐπρόφερε μόλις ἀκουόμενος καὶ πάλιν.

Ἡ μήτηρ ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα ἵνα προσευχηθῇ. Οὐδὲν ἔλεγεν· αἱ λέξεις ἔφυγον τὸν νοῦν της καὶ τὰ χεῖλη της. Ἐφαίνετο ὡς ἀγαλμα... ὅχι, ὡς εἰκὼν γραφεῖσα ἐν ὥρῃ... ἀλλ' οὔτε. Ὡς σκέψις γεννηθεῖσα ἐν διανοίᾳ σκοτεινῇ καὶ ἀπηλπισμένη, ὡς φάσμα ἄγιον πρσιτώμενον ἐν ἀπόπτῳ εἰς τὸ ὄνειρον ἀσθενοῦς ὑπὲρ οὗ καὶ δέεται.

Τέλος οὐδέποτε θερμότερα προσευχὴ καὶ ἐκφραστικώτερα ἐν τῇ σιωπῇ της ἤρθη πρὸς τὸν Οὐρανόν.

Ἡγέρθη τὸ πρωὶ ἵν' ἀνοιξῇ εἰς τὸν ἰατρὸν. Ἦτο ὀγδόη ἡ ὥρα καὶ ὁ Περικλῆς ἐκοιμᾶτο.

— Δὲν τὸ ἔλλαξες τὸ παιδί, ἥρωτησεν ὁ ἰατρός.

— Ἀχ! γιαντρί μου, δὲν ἴδρωσε, ἐπρόφεν ἐν ἀπελπισίᾳ.

— Τὸ καυμένο τὸ παιδί, ἐψιθύρισε ὁ Περικλῆς.

— Ἀς τὸν ἔμπνησῳμεν, εἶπεν ὁ ἰατρός. Θὰ σοῦ στείλῳ ἓνα δροσιτικὸ νὰ τοῦ δίνῃς κάθε μισῇ ὥρᾳ μιὰ κουταλιά· θὰ περάσῳ τ' ἀπόγευμα.

Ὁ Περικλῆς ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ. Τὸ χρῶμα τοῦ εἶχεν ἀλλάξει. Ἐφαίνετο κίτρινος.

— Περικλῆ μου! ἐπρόφεν ἡ μήτηρ, δὲν μοῦ 'μιλεῖς; Δὲν γνωρίζεις τὴν μητερούλα σου;

Ὁ Περικλῆς ἐστύλωσε τὸ βλέμμα τοῦ ἄτονον ἐπὶ τῆς μητρὸς τοῦ ζητῶν νὰ διακρίνῃ τι γινώσκον.

— Ν' ἀποθάνῃ τόσῳ νέῳ!

— Ἀχ, 'μάτια μου, μὴ μοῦ τὸ λές αὐτό.

— Τὸ καυμένο τὸ παιδί, ἐψέλλισε πάλιν ὁ Περικλῆς.

— Ἀχ! σῶπα 'μάτια μου! σῶπα.

Καὶ ἔκλαιεν ἡ ταλαίπωρος μήτηρ.

Κατὰ ἡμίσειαν ὥραν τοῦ ἔδιδεν, ἡμιανοίγουσα τὰ χεῖλη τοῦ, τὸ ἰατρικόν.

Ὁ ἀσθενὴς τὸ κατέπινε μηχανικῶς.

Ἡ θέσις τοῦ ἐφαίνετο ἡ αὐτὴ, ἀπὸ τίνος μάλιστα εἶχε κλείσει καὶ τὰ ὄμματα.

Ἡ μήτηρ πλέον ἴστατο ἐκεῖ ἐπάνω τοῦ ὡς φρουρὸς ἀγγελος φυλάττουσα τὴν ζωὴν τοῦ τέκνου της.

Ἡλπιζεν ἡ δυστυχὴς ὅτι ὁ θάνατος δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ τὸ ἀφαρπάσῃ τόσῳ νέῳ, ἀπρὸ μάλιστα τὴν ἡγχαρίσκει ἡδὴ ἐργαζόμενον, τὸ ταλαίπωρον!

Καὶ ἔμενεν ἐκεῖ κλίνουσα ἐπάνω τοῦ, ὥσει ἵνα τὸ σιάσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον, τὸν ὅποιον ἐβλεπεν ἐρχόμενον.

Ἡ μεσημβρία παρῆλθεν, ἀλλὰ δὲν μετέλλαξεν ἡ μήτηρ τὴν θέσιν της. Ἡ κόμη της λυτὴ ἔπιπτεν ἐπὶ τῶν ὤμων. Τὸ σῶμα της ἀκίνητον πλέον ἔδιδεν ἰδέαν τοῦ ἀγάλματος τῆς Νιόβης. Τὴν μόνην διαφορὰν ἣν εἶχεν ἦσαν τὰ δάκρυα.

Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ὁ ἰατρός εἰσῆλθε, χωρὶς ἡ μήτηρ νὰ ἐννοήσῃ τι. Ἡ προσοχή της ἦν ἀλλοῦ ἐστραμμένη. Ἐβλεπε τοῦ

τέκνου της τὰς παρειὰς πορφυρομένους ἐλαφρῶς, τὰ ὄμματα ἀνοιγόμενα καὶ τὰ χεῖλη διαστελλόμενα. Ἐνόμισεν ὅτι ἦτο σημεῖον τῆς ἐπανερχομένης ζωῆς. Ἄλλο ὅμως ἐπρόδιδε τοῦ ἰατροῦ τὸ θλιβερόν βλέμμα. Ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο ἡ τελευταία πάλιν τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ θανάτου.

— Τὸ καυμένο τὸ παιδί ἐσώθηκε, μητέρα, ἐψιθύρισε.

Καὶ ἔπεσεν εἰς ἀκίνησιαν.

Ἐκυψεν ὁ ἰατρός καὶ ἠεροῦσθη. Ἡ ψυχὴ εἶχεν ἀποπτῇ ἀφήσασα κενὸν τὸ σῶμα.

Ἡ μήτηρ ἠννόνησεν ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ ἰατροῦ καὶ ἔπεσε λιποθύμος.

— Ὁ εἰς ἐσώθη, εἶπεν ὁ ἰατρός, ὁ ἄλλος ἀπέθανεν.

Καὶ ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τῆς μητρὸς.

Μετέφερον τὸν Περικλῆ εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐπὶ τοῦ ἰδίου φερέτρου, τὸ ὅποιον κατεσκεύαζε τὴν προτεραιάν διὰ τὸν παλαιόν τοῦ συμμαθητὴν, τὸν υἱὸν τοῦ πλουσίου τραπεζίτου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ οἵου ἐδίδετο γεῦμα χαρμύσινον ἐπὶ τῇ ἀναρρώσει τοῦ υἱοῦ τοῦ.

Αἰσῶπος

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

ΕΞΕΔΟΘΗ

A. LUTAUD

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

τροποποιηθεῖσα συμφώνως τῇ Ἑλλ. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ **Α. Καλλιθεῶ** ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς.

Εἰς τόμος εἰς σχῆμα 8ον ἐκ σελίδων 356 τιμώμενος ἀντὶ δραχμῶν 8.

Πωλεῖται παρὰ τῷ μεταφραστῇ καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων ἀριθ. 9 γραφεῖον τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων*.

Ἀποστέλλεται δὲ ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου ταῖς Ἐπαρχίαις, ἀντὶ δρ. 8,50 καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀντὶ φρ. χρ. 8.

ΕΞΕΔΟΘΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

ΥΠΟ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

καθηγητοῦ τῆς Φυτολογίας
κ.τ.λ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οὐσιωδῶς ἐπληρησμένη καὶ συντεταγμένη κατὰ τὰ νεώτερα συστήματα

Σύγγραμμα ἀναγκασιότατον εἰς τοὺς ἀμπελουργοὺς καὶ τοὺς οἰνοποιούς τῆς Ἀνατολῆς

Πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν

ANTI ΔΡΑΧ. 4.

ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 4,30 καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶν 4. Ἀποστέλλεται δὲ ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου.